

REGÉLŐ.

Pesten csötörtökön január. 3^{kán} 1839.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csötörtökön. Fél évi díjja helyhen képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr p p

ELBESZÉLÉS.

Lengyel menekvő.

I.

Egy forró juliusi nap végződék, 's a' láthatárt sötét terhes felhők lepék-el, az éjre vihar kiütésével fenyegetők. Magánosan haladt egy kocsi a' tekervényes útú dombokon; a' nap hőségétől eltikkadt lovak fáradtan huzták azt, 's a' kocsis pattogó ostorral készíté a' gyorsabban menetelre. A' kocsiból egy öreg kövér ur nézegetett-ki a' dörgéssel felvonuló felhőkre, 's többszer sebesebben haladást kiáltott a' kocsisnak. Mellette egy angyalszépségű fiatal leányka ült gond nélkül, vagy legalább valamelly gondtól inkább elfoglalva, mintsem a' körülötte történtekre vigyázna, 's a' már nagy cseppekkel esni kezdő záporra figyelne; mert bár csendes merengésben függöttek eleven barna szemei az előtte nyitva levő távulban: a' figyelmes néző előtt a' félig redőkbe vont homlok, 's a' különben nyájas mosolyra vonuló, most pedig komoly magatartású arc, ha nem bánatot is, de egy bizonytalan jövőnek elébe menés aggodását, hagytak sejteni.

A' kocsi megállapodott, 's a' hely, hol ez történt, egy domb alatti magános ház előtt volt, mellytől nem nagy távolságra egy más széles épület áll vala, alacsony fallal, magas tetővel, 's két kapuval. Első látásra meg lehetett volna ismerni honunknak pusztákon levő vendégfogadóját. 'S ez csakugyan az volt. — Rongyos tetejű alacsony kis ház, papirossal ragasztott ablakokkal, állott a' fáradt útasok előtt, szokás szerint nem nagy kényelemmel kínálkozva, mellynek ajtajában egykedvűleg ült a' házi gazda, nem sokat törődven az érdemes vendégek jövetelével.

Az útasok beszállának a' nemcsak egyszerű, de egyszersmind csinatlan házba; 's nem sok időre el kezdett a' zápor teljes erőben omlani. Villám fénye hasgatta a' ború és est kettős sötétségét; dörgés hangzék szüntelenül, 's a' szél zugott és sikoltott a' szabad téren keresztül. A' házi asszony könyörgésre fakadt; néhány gyer-

mek részint az idegenektől, részint a' vihartóli félelem miatt kemence mögé rejtézk; a' szép leány hallgatva ült-le egy székre; az öreg ur pedig és a' házi gazda komoly csendben szívák pipájukat. Tovább menetelről szó sem lehet; mivel azon kívül, hogy a' lovak fáradtak valának, 's mind inkább sötétebb lett, — az esőtől megázott sikamlós dombokon 's erdők rengetegein nem lett volna bátorságos a' menetel. Maradni kellett tehát az éjre nem sok nyugalmat ígérő vendéglőben, 's az öreg ur nem kedvetlenség nélkül hozatván elő útravalóját, a' kedves leánykával vacsorálni kezdte.

Ez alatt egy ismeretlen ifjú lépett-be, magának ez éjre szálást és nyugvó helyet kereső. Ruhájáról gyanítva nemcsak ismeretlen, de idegen nemzethől való volt; ugyancsak arczvonásai is ezt bizonyíták, melyek nemes hajlásúak voltak: de szenvedések, mély és tartós szenvedések nyomait viselik. Szőke hajak omlának-le beesett arczaira; 's lélek és test kinjai látszattak a' jó ifjat nyomni. Ruházata, melly már szakadozott volt, előbbi fényt és gazdagságot mutatott; 's olly valami indító, olly szánakozást gerjesztő volt egész lényén, mellyet ki nem lehet mondani. Az öreg ur is megilletődöttnek érzé magát látására, 's magyar szivességgel és vendégszeretettel hívá-meg vacsorájához. A' jövevény tartózkodva néze körül a' szobában; nezésében a' szenvedők és szerencsétlenek bizalmatlan tekintete volt. — Elfogadta az ajánlást; közelebb ült; enni kezdte, és szerény, de lángpillanatokkal tekintgeté az általellenben ülő deli hölgyecskét, ki sziveskedve töltögeté neki hófehér kezeivel az ó tokaji vidító nedvet, 's ő elragadtatva annyi bájtol és szépségtől, mennyi e' kedves leányka arczáról, mint Chariszok honából, feléje sugárzék, lassan lassan derülni látszott mély lélekborulatából, 's vidám kedvre gyult: — ha szinte némely keserű vonások arczán még mindig megtarták helyöket, jelentők, hogy a' szegény ifjúnak igen sokat kellett szenvednie.

A' kis társaság nyugalomra bocsátkozék; nyugalomra, mellyet nem izlelhetett. Az öreg ur otthoni puha ágyától távol a' korcsma egyszerű szálmáján csak igen rövid, 's a' még mindig tartó dörögés hangjai és néha néha történt gyermeksisírás miatt gyakran felbeszakasztott álmot alhaték. A' fiatalabbak talán inkább nyughattak volna: de a' leányka, előttünk még ismeretlen okból, inkább ébereni mint valódi álomba vala merülve. 'S az ifjú, — ah a' szegény ifjú, mind azon fáradalom után, mellyekkel terheltnek látszék, sem fogható-be szemeit; 's ha befogta is, a' látott, 's azóta szüntelen előtte lebegő kedves kép minden álmot elzárt előle. Neki szüksége volt volna nyugalomra, 's azt bármi kényelmetlen helyen is elfogadható: de itt, midőn a' hálószobák falai az istenadta levegő

voltak, az illy közel szomszédság meggondolása minden nyugalmat száműzött; — 's így az egész társaság úgy viradt-fel, miképp' nyugalomra ment vala.

Azonban a' nem hosszú éj után a' hajnal kellemes szépségben tetszett-fel. A' nap tiszta fényben ragyogott. Az öreg ur és a' hölgyecske kocsira ültek, 's az ifjú sokáig fájdalmasan néze utánok, midőn zöld halmok alatt eltűntek.

II.

H... ur, a' tőlünk már ismert öreg ur, hazánk azon vidékén lakott, hol az országot a' szomszéd lengyel földtől elválasztó Karpát hegyek hosszú sorban nyúlnak-el. Gazdag birtok 's egy szép leány bírása eléggé kedvessé teheték előtte az életet, 's enyhíthették szeretett nejének korán elhunytát. — Szép is volt Ida, a' teljes diszében álló szűz, 's kellemei a' nem éppen fiatal szívet is mozgásba tudák hozni. — Nem is maradt sokáig rejtekben a' szép virág; 's 17-dik évében egy hozzá érdemes ifjúnak karjaiba vala menendő; őt a' főlebbi jelenetben, mint menyasszonyt láttuk, a' fiatal szív titkos édes álmaitól elfoglalva, atyjával a' jószághoz egy kevéssé távol eső városból haza menni.

De hagyjuk a' szép leányt boldog álmainak, 's vessük pillanatunkat történetünk egy szerencsétlenebb és szánakozásra méltóbb személye felé! K... Ignác vala ez, a' vendéglőben látott ifjú. — Lengyel országból származott; ifjú kora azon időre esett, midőn e' nemzet, ereje utósó megfeszítésével kétségbeesve, küzdött függetlensége kivívásáért. Erős, a' veszélyekkel bátran szembeszálló lélek volt az, mit ifjunk a' természetől osztályrészüül kapott; 's hol a' szenvedés nagy volt, hola' test ereje hódolt a' csapásnak, ott lelki ereje volt az, melly a' bal szerencsét tünni tudá. Hazája sorsát mélyen szívében hordozá, 's értte akármelly áldozatra kész vala. — Olly időpontban, midőn a' hazának szüksége van igaz hazafiakra, 's e' szükség természetes következtetés által betöltetik, 's férjfiak állanak elő, a' hont és népjogot védők; midőn a' haza iránti szerelem nemcsak egyesek keblében él; hanem, mint közvélemény, uralkodó állást vesz magának, 's elektromi szikra gyanánt terjed-el a' nemzet egész egyetemére, — olly időszakban mondom, való, hogy nem valami különös egy ifjúról azt mondani, hogy hazáját szereté. — De K... nem ezen idő 's alkalom által lett hazájaért égő; 's az országban történt események csupán arra valók voltak, hogy azon tűz, melly benne rég óta rejtezett, munkálatba tétessék. Ő ugyan is kimondhatlan hévvel ragaszkodott minden szeretett tárgyhoz, 's anyja, és szülőfölde valának, mik az ifjú előtt varázs színben állottak, 's mellyekre

szerelme boldog álmait fűzé. Született volna éjszak jegei közt, vagy dél forró öve alatt; zsarnoki vessző alatt nyögő, vagy az édes szabadságnak örvendő tartományban: ő ez ideálképhez mindig hiven ragaszkodott volna. E' lángló szerelem ugyan is természetében fekvén, még inkább megerősödött a' tanulmányává tett történetírás olvasása által. A' hajdankori tettek, Hellasz és Roma hősei lebegtek képzelete előtt, 's epedve nézett körül, hogy hazájának szolgálhasson, hogy érte halhasson. — És az idő eljött. — A' szerencsétlen nemzet az elkeseredés kinos érzelmével fogott fegyvert, 's K... azok között volt, kik az első csatát adni mérészték. Később Dzwernicki zászlója alatt vívőzkedett, 's nem egy két jeles és bátor elszántsággal kivitt tettetnek szerzője volt. A' szerencse nem követé az ügyet, a' miért vivott. Ő ugyan még vezére 's bajtársai szerencsétlen esete után darab ideig tartá magát egy kisdud csapattal az ausztriai határszéleknél, reményt veszítve, de nem csüggedve: mindazáltal csakugyan ő sem menekheték-meg a' császáriak őrsemétől. Lefegyverezték, 's által akarák adni az orosz hatalomnak. De K... anyja, ki fíja 's hazája iránti szeretetétől indítatva gyermekének minden lépését követé, 's a' lengyel nőknek példajaként, néha hősi elszántsággal fegyvert rántott a'k özügyben, — az anya, mondom, asszonyi fortélylyal, sok törődés, fáradozás után megtudá az öröket csalni, 's fíját kiszabadítá, intvén, hogy siessen magyar országra, hova ő is, ha lehet, utána menend. A' fiú titkosan elszökött: de a' szegény anyai sziv nem bírá elviselni azon kinos aggodást, félelmet, remény 's kétségheesés közötti hanyatást, míg fíja életeért remegett. Az elme zavartfá lön; benne mindig csak fíja elfogatása volt oszlohatlanul megállapodva; 's mivel a' büszke ellenség a' szegény tébolyodottat kevély megvetéssel bocsátá-el, ő is sietett, hitelt felülmúló erővel, fíja után.

Ki valaha meleg, a' hazáért tisztán érző kebellet, távozni kén-telenítettnek szülő földéről, 's el kellene hagyni a' helyet, hol reá először mosolygott a' nap, el kedveseit, 's mindent, mit gyermek korától határtalan szerelemmel fűzött magához, 's látná, hogy az olly forrón szeretett haza idegen nép hatalmába jutott, 's remény sincs annak felvirágzásához, — az, ha lefesteni nem tudná is, legalább képzelhetné azon kinos érzeményeket, mellyek K.. ban vityak, midőn a' Kárpatok magas csúcsai felé intéze lépteit. Száz-szor is vissza akart térni, hogy utósó erejét a' hon ügyeért pazarolja-el; hogy haljon a' szabadságért, 's az össze omlandó hon roma-i közé temesse magát. Csak a' gondolat, hogy elfogatik, 's a' fogságban nyomorú élet, 's gyalázatos halál váratkozik reá 's hogy

van még egy anya, kit újra ölelni fog, ki ő neki örül, 's gyönyörét fájdalmát csupán ő benne helyezi, kinek keblén sirja-ki a' nagy és köz veszteséget, — csak e' gondolat adott némi erőt, 's támogatá lépteit.

Igy ért-el magyar országra. A' csatákban kapott sebei fájtak, 's a' gondviseletlenség, huzamós menés, 's idő viszontagságai miatt veszélyesekké lettek. Az 'aggódás, fájdalom megtörék teste erejét. Sápadtan, erőtlenül ért-el a' főlebb említett vendéglőbe, hol a' többi ismert személy volt szállva.

'S mintha itt még nem volt volna reá nézve annyi szerencsétlenség kimerítve, mennyi képes emberi erőt elzuzni, a' szerelem hatalmas istene is kezdé ostromozni további lépéseiben. Meglátta Idát azon bájakkal, melyek olly vonszók, olly igézők, és hódítók valának; 's fájdalom, a' szerelemmel együtt azon gyilkoló tudat támadt-fel benne, hogy üldöző szerencséje e' bájos képet csak gyötrelmül mutatá-fel, birnia pedig azt soha sem lehet. E' vérző gondolat, a' szerelem legelső, 's teljes erejű föllobbanásával, nem a' legfájdalmasabb lehetett-e? 's reá nézve, ki különben is szerencsétlen vala, kire nézve minden boldogság virágai elhervadtak, nem annak kellett-e lenni? 's pedig ő, ki hazáját, anyját a' leglánglőbb szeretettel kapcsolta magához, kinek keble, minden érzeménye, 's egész lénye szeretet vala, valljon csak a' mindennapi emberek szerelmét viselte-e?

Összeroskadt testtel, csak ez új érzemény kölcsönözvén új életerőt, vonszolta magát a' fogadóból arra, merre a' kedves tárgy ment előtte. Elérte a' falut, melybe a' menyasszony ment ifjú vőlegényével, 's általellenben azon magas épülettel, melyben a' boldog pár lakást foglalt, egy kisded házban szállott-meg.

(Folyt. következik.)

KÜLÖNFÉLE

Tréfa-füzér. *)

Szerelmem éve.

(PLOETZTÖL.)

I.

Was ist das Leben ohne Liebes-glanz?

SCHILLER.

Én is voltam szerelmes, — 's tán szerelmesebb, mintsem egy Petrarka Laurájába, egy Csokonai Lillájába, egy Sappho Phaonjába 's a' t. — Igen, én is voltam boldog, — 's szerelmem hőbb volt Artemisiáénál, ki megholt

*) E' czím alatt közlünk jövőlőben minden humoristai terjedtebb elmefuttatást.

férjének porrá égetett tetemeit italába vegyítvén magához vevé; — én ha lehetendett, nem váruv kedvesem halálát, őt elevenen fölevém vala. O! az én szívem egy érzés-tenger volt, mellynek dűzsamlott árai keblemet előntvén, érzéseim egy sziklán széttörött hajó romjaiként uszkáltak a' szörnyű habok között! — Szívem egy célkarika volt, mellybe a' világnak minden szépe egy-egy nyilat lött; — szívem egy titkos tanya, egy a' legszebb képmások rakhelye volt; 's fogadni mernék, hogy a' világ akármellyik boneztani gyűjteménye nem ér föl azzal, melly az én szívemben van. — Nincs lény a' nőnem olly igen tágas országában, kinek valamije szívemben lerakva nem volna, — ennek piczi lába, amannak szép szeme, egy harmadiknak csinos boltú körmei, egy negyediknek bájos mosolya, selyem hajának omló csigái 's a' t. — szóval, a' mi csak tetszetős volt, szorgalmas méhként gyűjtögetém szívemnek érzésekből fonott kaptárjába, 's fáradatlan hangyaként hordogatám keblem titkos csűrűbe. Szívem egy hatalmas orgazda volt, melly mindent elfogadott, mit szemem, szájam, kezem, fülem 's a' t. kedveset látott, érzett, illetett, hallott 's a' t. — hány érzékeny kézszoritás, hány csáb-pillantás, hány titkosan esent csók, 's czukor-édes ariácska van szívem rejtélyes szögeiben letéve? — Szívem egy csatapiacz volt, mellyen minden pillanatban újabb harc, párviadal, és szörnyű vérengzések történtek, 's mind e' mellett szegény szívem egy tűz-tenger, villámhegy 's láng-akna volt, melly mindent fölőgetett, fölpörzsölt. — Elgondolom, ha belé tekinthetnék keblembbe, mit sem fognék látni, mint barna üszköket, 's parazsát az egykor olly élénken lobogott tűznek !!

II.

Ich seh' auf Sie mit bangem Sehnen,
Und kann den Blick nicht weggewöhnen.

U. Z.

Hogy szerelmes voltam, — már érintém, — hűségemről azonban hallgattam, mellyről pedig hallgatnom nem lehet; — mert ugyan hol van egy hazában, de a' hold és nap alatt is' olly nőbarát, ki csak ötven szépnek is híve legyen? — 's ugyan mi ez az én szerelmem krónikájában? — Naplóm ama kútfő, melly után szóllok, 's ingatlan hűségemre mondom, én három év folyása alatt félezernél többnek udvaroltam; — mindnyájába halálig, az az fülíg szerelmes voltam, — mindannyinak hűséget fogadtam, 's fogadásomat hiven meg is tartam; mert mindenikéhez néhány óráig, napig, sőt, ha jól emlékezem, egyhez egy egész álló hétig, — tehát bezárólag hét napig — hű voltam — hű, mondom, a' szó legszorosabb értelmében. — Megjegyzem, hogy ama fenmondott három év alatt négy százat jeleltem-ki imádoztaim közül, kiket egyenként hölgyemmé kívántam tenni. — 'S hogy mind e' mellett nőtelen vagyok, annak okai igen fontosak. — Így például akadtam kedveseim között olyakra, kik őseikre büszkék levén, bennem is ősi fényt kerestek, mire én ellenkezőleg igen keveset tartottam, 's mire nézve, mint igen természetes, én őseim krónikájában egyáltalában járatlan vagyok, olly anynyira, hogy szinte kétségbe merném hozni, valljon voltak-e nekem is őseim? — Ekként tehát, mivel úkeikhez olly igen — az az enyv módon ragaszkodó donnáimnak nem bírtam legalább is 37 őst — ezek között ismét legalább 30 keresztes mellű urat szőnyegre hozni, a' szerelem kötelékei megszakadoztak, 's a' barátságunk vége lön, — vége örökre!

Uraim! — köztünk legyen mondva — szultánaim nagyobb száma az érintett büszke korszakban szenvedett, — sőt, ha néha a' szelid magzat nem volt is rátartó, az anya 's apa, vagy mindketteje, körülfogák a' még nem hiú gyermekét, 's a' mi nem volt, azzá tevék, — hiúvá.

A' becsület körében én azt nagyon kárhoztatom; mert valljon mit ér az unokának, ha nagy apja országbíró, nádor 's a' t. volt, ő pedig henyesége és büszkesége miatt kiállhatlan, 's inségben sanyarog? — Mit ér a' fiúnak, ha atyja érdemeiről hat tele könyvet olvasunk, ő pedig egy mooskos lelkű, garázda ember, ki legfőlebb a' Cronique Scandaleuse-ben nyerend helyet? — 's ugyan nem inkább szégyen-e a' derék ösöknék, ha az ő érdemeikkel palástolják a' lelkökben eltörpült, elsatnyult unokák meztelenségeiket, — mint sem becsület ezeknek, ha gőzös elbizottsággal letépdelik eldődeikről, a' mi rajtok csillogott, — 's magukra aggatják?! — O ti vak bitorlók! hasonlók vagytok a' tarajos bangához, mely egykor hiúságtól a' páva tollait aggatá magára, ekként ámitandó társait, — azonban a' lenézett szárnyasok közelebb járulván a' esentt ékű bangához, rá ismertek; mert a' banga páva-köntösben is bűdös volt, 's felei megvetették. — De vissza szerelmemhez! szép mézes szavai, arezának bájos gödrüesei, mosolygása között, 's a' t. néha az elájulásig megbájoltak. Vakon áldozám tehát kecsleinek, 's bókolataim alkalmával némi tapasztalatokat is gyűjtögeték; — így például — hogy még egyszer visszatérjek fényvadász szépeimhez — azon észrevételt tettem, minél fogva álfény is helyre üti néha az ösít: — tarka öltönyökbe burkolám tehát magamat, minden soirének fölkent — bál és concerteknek rendes, legalább két játékszinnek levelező — 's nyáron a' jelesebb fürdők tiszteleti tagjává tevém magamat; röviden egy ezukor-édes petit maitre, egy bútalan bon-vivant szerepeiket igyekezém vinni; — miből súlyos erszényre lelete itélai. — Ekként, ugy tapasztalám, szépem lassanként nemcsak hogy kiállhatott, sőt tán nem áhitott jobbájával is szerencsésített volna: — de én, kinek fatalis körülményeim nagy és hosszas fényűzhetésre Selmecz aranyait sem szánták oda, három ujomra ellene esküvém; — minék következésében óvatosabban bántam utóbb szerelmemmel, 's ez végképp' eldönté sorsomat! — Nem kerestem többé szép szemet 's a' t. — hanem mindent egy ideálba foglalván, ez szerint méregetém mindegyiket: — de igazán megvallom, mindekkoráig nem akadtam olyanra, ki vágyaimat képes lett volna kielégíteni; így p. o. ha barnáért epedett szívem, zölkékhez vetődtem; igen sokszor szemes, fúrge sorsosné hajhásztam, 's minden fáradozásom daczára csak egy szólni is bátoratlan — libára akadhattam: — ha ellenben egy kevés szavú nő forga eszemben, olly eleven nyelvecskék fogtak körül, mellyek fülem dobját egy hét alatt megszakasztják vala. — Valóban míg szerelmes voltam, egész életemet csupa contrast-jelenetek összeségeként tekinthetem; — mert ha ollyaknak udvaroltam, kik háromszor öt tavasznál egy kettővel több vagy kevesebbet értek-meg, szelesség 's a' hiúság számos nyomát lelém-föl bennök; a' középkorúaknál tettetés és színlés mutatkozik, 's legnagyobb ügyességeket éveik szorgalmatos eltakarásában tapasztalám. — Ismerek nőket, — kik már öt év óta mindig 18-dik esztendejükbe járnak; — 's kik legalább 6 esztendeig jártak a' 17-dikbe. — De valljon mit szólnak az aggascskákról, kik körül csak toilettejok titkainak kitanulása végett évtizedeket kell elfecsérelni; — mert az álfogak, álhaj, trompeuse-ok, 's a' felső pornak meg annyi nemei olly titkok, mellyekbe csak hites szobalányok és komornák avatvák!!

Valóban nem csuda, ha ilyen körülmények között testem lelkem reá unt a' szerelemre, 's tőle búcsút vevék. — Igaz! — találtam virágokat, test és lélekben épeket, 's nem leheté őket nem tisztelnem: de csak tisztelnem; mert érzésim legtisztábbjait, mint ifjú még, hervatag ajkakra pazérlám, — 's kinek előbb a' szerelem illatos koszorút fűzött, most a' hideg tisztelet egy virágcsát sem ajánl, — mint mellyet a' szoros méltánylás szokott kiosztani; — kit előbb szerelmem rózsza szárnyakon ragadott képzelt mennyem regényes ölébe, most az érzéketlenség négy fal közé zárt, 's a' gyengébb érzéseket kifogyasztá előbb egy világot ölelő szivemből.

Végén állanék tehát már szerelmemnek, 's a' legvégső következményt is jó formán előadtam — Hátra van azonban szerelmes kalandjaim igen hosszú sora, melyekről más alkalommal.

Legboszontóbb fonákságok a' föld terén bizonyos olasz szerint: a) egy böcs, böcsességének tapasztalati gyakorlata nélkül; — b) vallás nélküli agyastyán; — c) tanvány nélküli ifjú; — d) irgalmatlan gazdag; — e) szemérem nélküli hölgy; — f) jámborság nélküli lelkész; — g) kevély szegény; — h) tanító tanítványok nélkül; — i) rendnélküli nép; — k) becsületét nem szerető nemes; — és l) márvány szívű fejdelem.

Tréfás fogadás. Bizonyos Irlandi, kinek a' charletown-houseni (IV-ik György angol király palotája) szobákat megmutogatták, azt állítá, hogy azok alacsonok. — Egy barátjával fogadott tehát, hogy egy óranegyed mulva olly férjfiút állit elő, ki a' fejedelmi szobákban nem tudand egyenesen állni. Még nem mult-el az óranegyed, már ott volt egy púpos ismerőseivel. — Barátja, midőn a' púpost megpillantá, fogadását elveszettnek nyilatkoztatta.

Mi könnyebb? hazudni vagy igazat mondani? — Valers, angol költész, igen jeles panegyricont készített az angol kormányt bitorló Cromwellre. Nehány év mulva II-ik Károlynak készített egyet, de már kevésbbé sikerülttet. Az e' körülmény felett boszongódó királynak ezt felelé Valers: „Sire, mi költészek mindig szerencsésebbek vagyunk a' kohlomány mint valónak írásában!”

Csererejtvény.

1. 2. 3. 4. 5.	Szalma, selyem, szőrből készültem,
2. 3. 4. 5.	Műke' vagyok fő.
2. 3. 4.	Gyermekeim vannak, vagy voltak,
5. 6. 3.	Férjfi nevem van.
6. 7. 8.	Mást kiméletlen vágok, verek,
1. 2. 3. 6. 7. 8.	Fingemet esznek.
3. 4. 5.	Főleg megellehetsz a' könyvben,
1 — 2.	'S a' lakatosnál.

Figyelmeztetés. Előfizetéseikkel elkéssett t. pártfogóinkat értesítjük, hogy e' lapoknak idei teljes számai még megkaphatják, ha rendeléseiket minél előbb tenni méltóztatnak.

Szerkezi Mátray Gábor, halpiacson alul, a' Duna partján. 114. sz. a.

Nyomatja Trattner-Károlyi, uri utsza 612.